

คู่มือส่งเสริม CSR ของ Supply chain
กลุ่มบริษัทโตชิบา

มิถุนายน 2551

บทนำ

กลุ่มบริษัทโตชิบาส่งเสริมการดำเนินธุรกิจโดยมี CSR (Corporate Social Responsibility ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร) เป็นเสาหลักหนึ่งของนโยบายการบริหารธุรกิจ โดยมีกำหนด “มาตรฐานทางจริยธรรมของกลุ่มบริษัทโตชิบา” ตามปรัชญาการบริหารธุรกิจ และมีการกำหนดสโลแกนของกลุ่มบริษัทว่า “เพื่อมนุษย์ โลก และวันพรุ่งนี้” ทั้งนี้เพื่อให้ปรากฏผลอย่างรูปธรรมภายใต้ปรัชญาการบริหารธุรกิจที่ว่า “ให้ความสำคัญกับมนุษย์” “สร้างสรรค์คุณค่าที่อุดมสมบูรณ์” และ “อุทิศตัวเพื่อส่วนรวม” นอกจากนี้เพื่อเป็นการแสดงความรับผิดชอบต่อในฐานะบริษัทชั้นนำของโลก (Global company) กลุ่มบริษัทโตชิบา ได้ลงนามใน “UN Global Compact” (*) และประกาศที่จะเป็นผู้นำในด้านสิทธิมนุษยชน แรงงานและสิ่งแวดล้อม

ในการส่งเสริม CSR กลุ่มบริษัทโตชิบาได้จัดทำ “นโยบายการจัดซื้อของกลุ่มบริษัทโตชิบา” และขอความร่วมมือมายังบริษัทผู้ส่งมอบทุกท่านซึ่งมีบทบาทสำคัญในการผลิตสินค้าและบริการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ท่านเข้าใจนโยบายการจัดซื้อของกลุ่มบริษัทโตชิบา พร้อมทั้งขอความร่วมมือส่งเสริม CSR ทั้งนี้เพื่อสนองตอบความสนใจที่มีมากขึ้นของผู้บริโภคเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินธุรกิจทั้งหมด เช่น สินค้าของบริษัทเราถูกผลิตขึ้นอย่างไร

กลุ่มบริษัทโตชิบาคิดว่าการมีจิตสำนึกร่วมกันกับบริษัทผู้ส่งมอบในเรื่อง CSR และร่วมมือกันในเรื่อง CSR เป็นสิ่งสำคัญเพื่อความเจริญรุ่งเรืองของทั้ง Supply chain ฉะนั้นเพื่อเป็นการเสริมความเข้าใจร่วมกันกับบริษัทผู้ส่งมอบเกี่ยวกับ CSR บริษัทจึงได้รวบรวมและจัดทำ “คู่มือส่งเสริม CSR ของ Supply chain” (ต่อไปเรียกว่า “คู่มือฉบับนี้”) ของกลุ่มบริษัทโตชิบา” ขึ้น เพื่อให้บริษัทผู้ส่งมอบกระตือรือร้นที่จะจัดทำเรื่อง CSR ด้วยตนเอง เนื้อหาที่ควรดำเนินการเกี่ยวกับ CSR มีขอบเขตกว้างมาก คู่มือฉบับนี้จะอธิบายเฉพาะ CSR ในเรื่องที่เป็นข้อเรียกร้องร่วมกันจากสังคม

หวังว่าคู่มือฉบับนี้จะมีส่วนในการสร้างสังคมที่ยั่งยืน

มิถุนายน 2551
บริษัท โตชิบา จำกัด
ฝ่ายจัดซื้อของบริษัท
หน่วยงานส่งเสริม CSR

(*) “UN Global Compact” หมายถึง
ถูกนำเสนอโดยนาย โคฟี อันนัน เลขาธิการสหประชาชาติ ในฟอรัมเศรษฐกิจโลก (World Economy Forum) เมื่อปี ค.ศ. 1999
หลักการปฏิบัติที่กำหนดด้วยตนเองเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน แรงงาน สิ่งแวดล้อม และการป้องกันการทุจริต โตชิบาได้เข้าร่วมในปี ค.ศ. 2004
(หมายเหตุ) คู่มือฉบับนี้จัดทำขึ้นตาม “คู่มือส่งเสริม CSR ของ Supply chain” (Japan Electronics and Information Technology Industries Association (JEITA) สิงหาคม 2549)

สารบัญ คู่มือส่งเสริม CSR ของ Supply chain กลุ่มบริษัท โตชิบา

I	สิทธิมนุษยชนและแรงงาน	1
	1. การห้ามบังคับใช้แรงงาน	
	2. การห้ามปฏิบัติอย่างไร้มนุษยธรรม	
	3. การห้ามใช้แรงงานเด็ก	
	4. การห้ามแบ่งแยกเลือกปฏิบัติ	
	5. ค่าจ้างที่เหมาะสม	
	6. เวลาทำงาน	
	7. สิทธิในการก่อตั้งสหภาพของพนักงาน	
II	ความปลอดภัยและอาชีวอนามัย.....	3
	1. มาตรการความปลอดภัยของอุปกรณ์เครื่องจักร	
	2. ความปลอดภัยของสถานที่ทำงาน	
	3. อาชีวอนามัยของสถานที่ทำงาน	
	4. อุบัติเหตุและโรคจากการทำงาน	
	5. การเตรียมความพร้อมกรณีฉุกเฉิน	
	6. การคำนึงถึงงานที่เป็นภาระต่อร่างกาย	
	7. ความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของสิ่งอำนวยความสะดวก	
	8. การดูแลสุขภาพของพนักงาน	
III	สิ่งแวดล้อม.....	6
	1. การควบคุมสารเคมีที่อยู่ในผลิตภัณฑ์	
	2. การควบคุมสารเคมีที่ใช้ในกระบวนการผลิต	
	3. ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม	
	4. การลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมให้น้อยที่สุด (น้ำทิ้ง สลัดจ์ อากาศเสีย ฯลฯ)	
	5. ใบอนุญาต/การอนุญาตจากภาครัฐเรื่องสิ่งแวดล้อม	
	6. การใช้ทรัพยากรและพลังงานให้เป็นประโยชน์ (3R)	
	7. การลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก	
	8. การลดขยะของเสีย	
	9. การเผยแพร่สภาพการดำเนินงานอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	

I ลิขิตมนุษยชนและแรงงาน

(I-1) การห้ามบังคับใช้แรงงาน

ว่าจ้างพนักงานทุกคนโดยพนักงานสมัครใจเอง และไม่มี การบังคับให้พนักงานทำงาน

การบังคับใช้แรงงาน หมายถึง การใช้แรงงานทั้งหมดที่ไม่ได้เป็นไปตามความสมัครใจของตนเอง การบังคับ (หรือการบังคับใช้แรงงาน) ได้แก่กรณีดังต่อไปนี้

การบังคับใช้แรงงานซึ่งเป็นการให้ทำงานโดยไม่ใช้ความสมัครใจของเจ้าตัว การทำงานใช้หนี้ซึ่งถูกจำกัดเสรีภาพในการลาออกจางานเพื่อชดใช้เงินกู้ยืม การทำงานเยี่ยงทาสอันเป็นผลจากการค้ำมนุษย์ และการทำงานเยี่ยงนักโทษซึ่งผิดมนุษยธรรมในสภาพแวดล้อมที่โหดร้ายทารุณ แม้จะเป็นนักโทษก็ตาม

การไม่มีสิทธิในการลาออกจางานโดยอิสระ การบังคับให้ฝากบัตรประชาชน (ID card) หนังสือเดินทาง ใบอนุญาตทำงาน (Work permit) ไว้ที่นายจ้างถือเป็นการบังคับใช้แรงงานประเภทหนึ่ง

(I-2) การห้ามปฏิบัติอย่างไร้มนุษยธรรม

เคารพลิขิตมนุษยชนของพนักงาน และห้ามปฏิบัติอย่างไร้มนุษยธรรมและโหดร้ายรุนแรง ไม่ว่าจะเป็นการทำทารุณกรรม การล่วงละเมิดประเภทต่างๆ (การกลั่นแกล้ง)

การปฏิบัติอย่างไร้มนุษยธรรม หมายถึง การทารุณกรรม การลงโทษทางร่างกาย **Sexual harassment** (การล่วงละเมิดทางเพศ) **Power Harassment** (การกลั่นแกล้งโดยพูดเหยียดหยามหรือการบีบบังคับ) ฯลฯ

(I-3) การห้ามใช้แรงงานเด็ก

ไม่จ้างแรงงานเด็กที่มีอายุไม่ถึงอายุขั้นต่ำที่สามารถทำงานได้ และไม่ให้ทำงานในลักษณะที่อาจทำให้เด็กสูญเสียการพัฒนาการทางกายและใจ

แรงงานเด็ก โดยทั่วไปหมายถึงการว่าจ้างบุคคลที่มีอายุไม่ถึงอายุขั้นต่ำที่สามารถทำงานได้ตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาหรือคำแนะนำของ ILO (องค์กรแรงงานระหว่างประเทศ) การละเลยที่จะคุ้มครองแรงงานที่เป็นผู้เยาว์

เช่น การจ้างคนที่มีอายุไม่ถึง 15 ปี หรือการฝ่าฝืนกฎหมายคุ้มครองแรงงานที่เป็นผู้เยาว์นั้น ในประเทศญี่ปุ่นถือเป็นแรงงานเด็กต้องห้าม ตัวอย่างกฎหมายข้อบังคับสำหรับคุ้มครองแรงงานผู้เยาว์จากงานที่อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพ ความปลอดภัย ศีลธรรม ได้แก่ ข้อจำกัดเรื่องการทำงานกลางคืน งานอันตราย ฯลฯ ในต่างประเทศก็เช่นกัน การจ้างคนที่มีอายุไม่ถึงอายุขั้นต่ำที่สามารถทำงานได้ตามที่กฎหมายของประเทศที่ตั้งอยู่กำหนดหรือการฝ่าฝืนไม่คุ้มครองตามที่กำหนดก็ถือเป็นการใช้แรงงานเด็ก

สำหรับประเทศที่ไม่มีกำหนดในกฎหมายจะถือการกระทำที่ฝ่าฝืนอนุสัญญาหรือคำแนะนำของ ILO ว่าด้วยอายุขั้นต่ำที่สามารถทำงานได้จะถือเป็นการใช้แรงงานเด็ก (อายุขั้นต่ำที่สามารถทำงานได้ตามกฎระเบียบคือ 15 ปี อนุสัญญา ILO ฉบับที่ 138)

(I-4) การห้ามแบ่งแยกเลือกปฏิบัติ

พยายามให้ความเสมอภาคในเรื่องสวัสดิการและโอกาสฯฯ โดยไม่ห้ามการแบ่งแยกเลือกปฏิบัติในการรับสมัครและจ้างแรงงาน

การแบ่งแยกเลือกปฏิบัติ หมายถึง การให้สวัสดิการหรือโอกาสที่แตกต่างกันในเรื่องการว่าจ้าง เลื่อนตำแหน่ง ค่าตอบแทน การเข้ารับฝึกอบรมฯฯ โดยอาศัยปัจจัยอื่น ๆ ที่นอกเหนือความสามารถ ความเหมาะสม ผลงานฯฯของเจ้าตัวอันถือเป็นจากองค์ประกอบที่สมเหตุสมผล

องค์ประกอบของการแบ่งแยกเลือกปฏิบัติ ได้แก่ เชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ สัญชาติ ภูมิลำเนา สีผิว อายุ เพศ ความเบี่ยงเบนทางเพศ ความพิการ ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมือง การเป็นสมาชิกสหภาพ การมีคู่สมรสฯฯ

นอกจากนี้การทำให้ขาดความเสมอภาคของสวัสดิการหรือโอกาสในเรื่องการตรวจสอบสุขภาพหรือตรวจครรภ์ก็ถือเป็นการแบ่งแยกเลือกปฏิบัติ

(I-5) ค่าจ้างที่เหมาะสม

จ่ายค่าจ้างขั้นต่ำตามกฎหมายให้แก่พนักงาน และไม่ทำการลดเงินค่าจ้างอย่างไม่เป็นธรรม

ค่าจ้างขั้นต่ำ หมายถึง ค่าจ้างขั้นต่ำที่กำหนดโดยกฎหมายว่าด้วยค่าจ้างในประเทศที่ตั้งอยู่ในหัวข้อนี้จะรวมถึงการจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงอื่น ๆ รวมถึงค่าทำงานล่วงเวลา ค่าชดเชยตามกฎหมาย การลดเงินค่าจ้างอย่างไม่เป็นธรรม หมายถึง การลดค่าจ้างที่ผิดกฎหมายเกี่ยวกับแรงงานฯฯ

(I-6) เวลาทำงาน

ควบคุมดูแลเวลาทำงาน วันหยุด การลา ของพนักงานอย่างเหมาะสมในขอบเขตที่กฎหมายจำกัด

การควบคุมอย่างเหมาะสม หมายถึงการกระทำดังต่อไปนี้

- จำนวนวันทำงานต่อปีที่กำหนดต้องไม่เกินขีดจำกัดที่กฎหมายกำหนด
- เวลาทำงานต่อสัปดาห์ซึ่งรวมถึงเวลาทำงานล่วงเวลา (ยกเว้นกรณีฉุกเฉิน กรณีผิดปกติ) ต้องไม่เกินขีดจำกัดที่กฎหมายกำหนด
- ต้องมีวันหยุดไม่น้อยกว่า 1 วันต่อสัปดาห์
- ให้สิทธิลาพักผ่อนประจำปีตามที่กฎหมายกำหนด

(I-7) สิทธิในการก่อตั้งสหภาพของพนักงาน

เคารพสิทธิในการก่อตั้งสหภาพของพนักงานซึ่งเป็นวิธีการเพื่อให้มีการหารือกันระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในการทำงาน อัตราค่าจ้างฯฯ

การเคารพสิทธิในการก่อตั้งสหภาพของพนักงาน หมายถึง การคำนึงถึงเสรีภาพในการก่อตั้ง เสรีภาพในการเข้าเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานตามกฎหมาย เสรีภาพในการประท้วง เสรีภาพในการเข้าร่วมประชุมผู้ใช้แรงงานฯฯ โดยไม่ถูกแก้แค้น ข่มขู่ หรือกลั่นแกล้งใดๆ

II ความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

(II-1) มาตรการความปลอดภัยของอุปกรณ์เครื่องจักร

มีการจัดมาตรการความปลอดภัยที่เหมาะสมสำหรับเครื่องจักรอุปกรณ์ที่ใช้ในบริษัทตนเอง

มาตรการความปลอดภัยที่เหมาะสม หมายถึง การควบคุมเพื่อป้องกันอุบัติเหตุหรือปัญหาสุขภาพที่เกิดขึ้นระหว่างทำงาน ได้แก่สิ่งต่างๆดังต่อไปนี้
การใช้กลไกความปลอดภัยที่เรียกว่า Fail Safe, Fool proof, Interlock ฯลฯ การติดตั้งอุปกรณ์ความปลอดภัย หรือผนังป้องกัน ฯลฯ การดำเนินการตรวจสอบและซ่อมบำรุงเครื่องจักรอุปกรณ์ตามระยะเวลา

(II-2) ความปลอดภัยของสถานที่ทำงาน

ประเมินความเสี่ยงเรื่องความปลอดภัยของสถานที่ทำงาน และมีวิธีการออกแบบ เทคโนโลยีและการบริหารจัดการอย่างเหมาะสมเพื่อความปลอดภัย

ความเสี่ยงเรื่องความปลอดภัยของสถานที่ทำงาน หมายถึง ความเสี่ยงของอุบัติเหตุหรือปัญหาสุขภาพที่เกิดขึ้นระหว่างทำงานซึ่งแอบแฝงอยู่ เช่น ไฟฟ้าและพลังงานอื่นๆ ประกายไฟ ยานพาหนะ พื้นที่สูงหรือสะดุดหลุมได้ง่าย สิ่งของที่ตกลงมา ฯลฯ

วิธีการออกแบบ เทคโนโลยีและการบริหารจัดการอย่างเหมาะสม หมายถึง การเฝ้าระวังจุดอันตรายด้วยเซ็นเซอร์ การตัดขาด (Lock out) แหล่งจ่ายพลังงานขับเคลื่อนที่ป้อนเข้าเครื่องจักรหรืออุปกรณ์โดยการใส่กุญแจ ติดตั้งป้ายแสดงว่าห้ามปรับอุปกรณ์ตัดพลังงานในระหว่างที่ตัดแหล่งจ่ายพลังงานขับเคลื่อน (Tag out) การจัดหาอุปกรณ์ป้องกัน เช่น แวนป้องกันตา หมวกกันน็อก ถุงมือ ฯลฯ

(II-3) อาชีวอนามัยของสถานที่ทำงาน

รับรู้สภาพการสัมผัสสิ่งมีชีวิต, สารเคมีที่เป็นอันตรายต่อร่างกายมนุษย์ และเสียงดัง กลิ่นเหม็น ฯลฯ ในที่ทำงาน พร้อมทั้งดำเนินมาตรการที่เหมาะสม

สารเคมีที่เป็นอันตรายต่อร่างกายมนุษย์ ได้แก่ เหมะควัน ไอ ละออง ฝุ่น ฯลฯ หรือสารที่เป็นพิษหรือระคายเคือง สารที่แผ่รังสี สารที่ทำให้เกิดโรครื้อรัง (เช่น ตะกั่ว Asbestos) ฯลฯ นอกจากนี้เสียงดัง กลิ่นเหม็น ฯลฯ ที่รุนแรงถือเป็นปัจจัยที่เป็นอันตรายต่อร่างกายตามหัวข้อนี้ด้วย
มาตรการที่เหมาะสม ได้แก่ การระบุและประเมินโอกาสในการสัมผัสสิ่งเหล่านี้โดยตรง การจัดทำและบริหารจัดการหลักเกณฑ์การควบคุม การให้การศึกษาย่างเหมาะสมหรือการจัดหาอุปกรณ์ป้องกัน ฯลฯ ให้แก่พนักงาน

(II-4) อุบัติเหตุและโรคจากการทำงาน

รับรู้สภาพของอุบัติเหตุและโรคที่เกิดจากการทำงาน และดำเนินมาตรการที่เหมาะสม

มาตรการที่เหมาะสม หมายถึง การกระตุ้นให้พนักงานแจ้งเหตุ การจัดหมวดหมู่หรือบันทึกของอุบัติเหตุและโรคจากการทำงาน การให้การรักษาตามความจำเป็น การสำรวจอุบัติเหตุและโรคจากการทำงาน การดำเนินมาตรการแก้ไขเพื่อขจัดสาเหตุ ระบบหรือมาตรการที่สามารถทำให้พนักงานกลับเข้าทำงานได้เร็ว (รวมถึงการทำประกันอุบัติเหตุจากการทำงาน ฯลฯ)

นอกจากนี้ยังรวมถึงการดำเนินการตามขั้นตอนที่จำเป็นต่อภาครัฐตามที่กฎหมายกำหนด

(II-5) การเตรียมความพร้อมกรณีฉุกเฉิน

จัดเตรียมมาตรการเตรียมความพร้อมกรณีฉุกเฉิน โดยคาดการณ์ถึงอุบัติเหตุและอุบัติการณ์ต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นได้ และแจ้งให้ภายในที่ทำงานได้รับทราบโดยทั่วถึง ทั้งนี้เพื่อรักษาความปลอดภัยของชีวิตและร่างกาย

มาตรการเตรียมความพร้อมกรณีฉุกเฉิน หมายถึง การรายงานยามฉุกเฉิน การแจ้งไปยังพนักงาน การกำหนดวิธีการอพยพหนีภัยให้ชัดเจน การจัดเตรียมสถานที่ลี้ภัย การจัดเตรียมเวชภัณฑ์ยามฉุกเฉิน การติดตั้งระบบตรวจจับไฟไหม้ การติดตั้งอุปกรณ์ควบคุมประกาย การจัดเตรียมวิธีการสื่อสารไปยังภายนอก การจัดเตรียมแผนฟื้นฟูสภาพ ฯลฯ

วิธีการแจ้งภายในสถานที่ทำงานให้ทราบทั่วถึง ได้แก่ การจัดฝึกอบรมพนักงานในการโต้ตอบยามฉุกเฉิน (รวมถึงการฝึกซ้อมหนีภัย) การจัดเก็บคู่มือการเตรียมความพร้อมกรณีฉุกเฉิน ฯลฯ ไว้ในที่ทำงานให้สามารถหยิบใช้ได้ง่ายหรือการติดแสดงไว้

(II-6) การคำนึงถึงงานที่เป็นภาระต่อร่างกาย

มีการควบคุมดูแลอย่างเหมาะสมไม่ให้นำไปสู่อุบัติเหตุหรือโรคภัย โดยมีภาระงานที่เป็นภาระต่อร่างกาย

งานที่เป็นภาระต่อร่างกาย นอกจากจะหมายถึงงานหนัก เช่น งานขนย้ายสิ่งของที่มีน้ำหนักมากด้วยมือ (Manual) ยังรวมถึงการทำงานซ้ำ งานต่อเนื่อง ฯลฯ เช่น การประกอบ การป้อนข้อมูล ฯลฯ ที่ต้องทำงานติดต่อกันเป็นเวลานาน

การควบคุมดูแลอย่างเหมาะสม หมายถึง การหยุดพักเล็กน้อยตามระยะเวลา การจัดเตรียมอุปกรณ์ช่วยทำงาน การแบ่งงานหรือร่วมมือกันทำงานระหว่างผู้ปฏิบัติงานหลายๆคน ฯลฯ

(II-7) ความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของสิ่งอำนวยความสะดวก

มีการดูแลรักษาความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของสิ่งอำนวยความสะดวก (หอพัก โรงอาหาร ห้องน้ำ ฯลฯ) เพื่อการดำรงชีวิตพนักงานอย่างเหมาะสม

สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการดำรงชีวิตพนักงานอย่างเหมาะสม หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ (ห้องน้ำ ที่ค้มน้ำ ห้องล็อกเกอร์ โรงอาหาร ฯลฯ) ซึ่งจัดไว้ให้พนักงานในสถานที่ทำงาน และสถานที่ซึ่งจัดเตรียมไว้ให้พนักงานนอกสถานที่ทำงาน (เช่น หอพัก)

ตัวอย่างการรักษาความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ได้แก่ รักษาความสะอาดและสุขอนามัยพร้อมกับมาตรการในการจัดเก็บของใช้ส่วนตัวอย่างปลอดภัย น้ำดื่มที่ปลอดภัย มาตรการป้องกันเพลิงไหม้ การระบายอากาศ การควบคุมอุณหภูมิ ทางหนีภัยขามฉุกเฉิน (ทางออก) ฯลฯ

(II-8) การดูแลสุขภาพของพนักงาน

มีการดูแลสุขภาพของพนักงานทุกคนอย่างเหมาะสม

การดูแลสุขภาพอย่างเหมาะสม หมายถึง การตรวจสุขภาพเพื่อป้องกันและค้นพบโรคของพนักงานแต่เนิ่นๆ อย่างน้อยในระดับที่กฎหมายกำหนดไว้ นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องคำนึงถึงการป้องกันปัญหาด้านสุขภาพจากการทำงานหนักและดูแลช่วยเหลือด้านจิตใจ ฯลฯ ให้ดีพอด้วย

III สิ่งแวดล้อม

(III-1) การควบคุมสารเคมีที่อยู่ในผลิตภัณฑ์

ควบคุมสารเคมีที่กำหนดโดยกฎหมายฯลฯ ในผลิตภัณฑ์ทั้งหมด

ควบคุมสารเคมีในผลิตภัณฑ์ หมายถึง การไม่ให้มีสารเคมีที่กฎหมายฯลฯ กำหนดห้ามให้มีในผลิตภัณฑ์ การปฏิบัติหน้าที่ในการแสดงฉลากที่จำเป็น การประเมินทดสอบที่จำเป็นฯลฯ

(III-2) การควบคุมสารเคมีที่ใช้ในกระบวนการผลิต

ควบคุมสารเคมีในกระบวนการผลิตที่กฎหมายฯลฯ ในประเทศที่ตั้งอยู่กำหนด

การควบคุมสารเคมีในกระบวนการผลิต หมายถึง การควบคุมสารเคมีที่ห้ามไม่ให้มีอยู่ในผลิตภัณฑ์ รวมถึงการรับรู้ปริมาณสารเคมีที่ถูกลบปล่อยสู่สิ่งแวดล้อมภายนอก การรายงานไปยังหน่วยงานราชการฯลฯ และความพยายามที่จะลดปริมาณการปล่อยสารเคมีดังกล่าว

(III-3) ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม

มีการจัดทำและบริหารระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม

ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม หมายถึง ระบบควบคุมโดยรวมเพื่อส่งเสริมกิจกรรมสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยระบบโครงสร้างองค์กร กิจกรรมที่เป็นแบบแผน การแบ่งความรับผิดชอบ ธรรมเนียมปฏิบัติ ขั้นตอน กระบวนการ และทรัพยากรในการบริหารธุรกิจ กิจกรรมสิ่งแวดล้อมในที่นี้ หมายถึง จัดทำนโยบายสิ่งแวดล้อม ดำเนินแผนงานตามนโยบายให้บรรลุผล ทบทวนและคงรักษาไว้ การรักษาสิ่งแวดล้อม หมายถึงการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องโดยใช้วงจร PDCA ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมที่เป็นตัวแทน ได้แก่ ISO14001ฯลฯ ซึ่งสามารถได้รับการรับรองจากบุคคลที่ 3

(III-4) การลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมให้น้อยที่สุด (น้ำทิ้ง สลัดจ์ อากาศเสีย ฯลฯ)

ปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับน้ำทิ้ง สลัดจ์ อากาศเสีย ฯลฯ ของประเทศที่ตั้งอยู่ และมีการปรับปรุงให้ดีขึ้น โดยมีมาตรฐานของตนเองตามความจำเป็น

มาตรฐานของตนเอง หมายถึง การมีเป้าหมายเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในระดับไม่น้อยกว่ามาตรฐานที่กฎหมายฯกำหนด ได้แก่ การป้องกันไม่ให้เกิดมลภาวะ และกิจกรรมเพื่อการปรับปรุงที่ดีขึ้น เช่น การปรับปรุงวิธีการเผาระวังวิธีการควบคุม วิธีการบำบัดของน้ำทิ้ง สลัดจ์ อากาศเสีย ฯลฯ รวมถึงการลดปริมาณการปล่อยฯลฯ

(III-5) ใบอนุญาต/การอนุญาตจากภาครัฐเรื่องสิ่งแวดล้อม

ปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศที่ตั้งอยู่ มีการขอรับอนุญาตจากภาครัฐในกรณีที่จำเป็น และยื่นส่งรายงานการควบคุมที่ถูกร้องขอไปยังหน่วยงานราชการทุกครั้ง

กรณีในประเทศญี่ปุ่น จะต้องมีการแต่งตั้งผู้ควบคุมซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนด เช่น ผู้รับผิดชอบควบคุมของเสียอุตสาหกรรมประเภทควบคุมพิเศษตามกฎหมายการทำความสะอาดและบำบัดขยะ ผู้ควบคุมพลังงานในโรงงานที่ใช้พลังงานตั้งแต่ระดับหนึ่งขึ้นไปตามกฎหมายการประหยัดพลังงาน ผู้ควบคุมป้องกันมลภาวะในโรงงานที่ปล่อยสารเคมี ฝุ่น คิวโนตามกฎหมายป้องกันมลภาวะทางอากาศฯลฯ

นอกจากนี้ยังมีหน้าที่ต้องจัดให้มีผู้รับผิดชอบควบคุมสารพิษ สารระคายเคือง สารเคมีควบคุมพิเศษ วัตถุอันตรายฯลฯ อันเนื่องจากสารเคมีที่ใช้ในกิจการ

นอกจากนี้อาจจำเป็นต้องขอรับอนุญาตจากหน่วยงานราชการเกี่ยวกับการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สถานที่ทำงานเกี่ยวกับวัตถุอันตรายฯลฯ ทั้งนี้ขึ้นกับประเภทธุรกิจและสถานที่ตั้งของโรงงาน

(III-6) การใช้ทรัพยากรและพลังงานให้เป็นประโยชน์ (3R)

กำหนดเป้าหมายเพื่อประหยัดทรัพยากรและประหยัดพลังงานด้วยตนเอง และใช้ทรัพยากรและพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง

การประหยัดทรัพยากร หมายถึง การใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์ ซึ่งสามารถทำได้โดยวิธีการต่างๆ เช่น ลดปริมาณการใช้วัตถุดิบในผลิตภัณฑ์และการลดปริมาณขยะของเสีย รวมถึงการส่งเสริมการใช้ทรัพยากรรีไซเคิล และชิ้นส่วนรีไซเคิลฯลฯ

การประหยัดพลังงาน หมายถึง การใช้พลังงานความร้อนหรือไฟฟ้าอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการประหยัดพลังงานทำให้สามารถใช้น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ ถ่านหิน ไม้ ฯลฯ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3R หมายถึง Reduce (ลด) Reuse (นำมาใช้ใหม่) Recycle (รีไซเคิล)

(III-7) การลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

กำหนดเป้าหมายในการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกด้วยตนเอง และดำเนินการลดอย่างต่อเนื่อง

ก๊าซเรือนกระจก มีอยู่หลากหลายชนิด แต่ในที่นี้จะหมายถึง กลุ่มสาร 6 ชนิดที่กำหนดในพิธีสารเกียวโต ได้แก่ คาร์บอนไดออกไซด์, มีเทน, ไนตรัสออกไซด์, HFC, PFC และ SF6
กิจกรรมในการลดอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ การกำหนดเป้าหมายด้วยตนเองในการลดก๊าซเรือนกระจก 6 ชนิด จัดทำแผน และดำเนินการอย่างแน่นอน

(III-8) การลดขยะของเสีย

กำหนดเป้าหมายด้วยตนเองเพื่อทำการลดขยะของเสียขั้นสุดท้าย และดำเนินกิจกรรมเพื่อลดอย่างต่อเนื่อง

ขยะของเสียขั้นสุดท้าย หมายถึง ขยะของเสียที่จำเป็นต้องนำไปฝังกลบหรือเผา
กิจกรรมในการลดอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ การกำหนดเป้าหมายด้วยตนเองในการลดขยะของเสียขั้นสุดท้าย จัดทำแผน และดำเนินการอย่างแน่นอน กิจกรรม

(III-9) การเผยแพร่สภาพการดำเนินงานอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

เผยแพร่ผลของกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมตามความจำเป็น

ผลของกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม หมายถึง มาตรการที่ดำเนินการเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม อันได้แก่ของเสียที่ปล่อยสู่อากาศ, น้ำทิ้ง, ดิน ฯลฯ ปริมาณการใช้ทรัพยากร ปริมาณขยะของเสีย ฯลฯ รวมถึงผลที่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมที่สถานประกอบการก่อให้เกิดขึ้น
จัดให้มีหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบที่จะดำเนินกิจกรรมสิ่งแวดล้อม มีการบันทึกอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับตัวชี้วัดในการควบคุมกิจกรรมรักษาสิ่งแวดล้อม ระดับการบรรลุเป้าหมาย เรื่องสำคัญอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับ สิ่งแวดล้อม ทั้งนี้เพื่อเป็นการสรุปผลตามระยะเวลา
วิธีการเปิดเผยข้อมูล ได้แก่ การเผยแพร่รายงานสิ่งแวดล้อม การรายงานไปยังผู้มีส่วนได้เสีย ผลประโยชน์ตามความจำเป็น ฯลฯ